

Prot. N. 106/2023

**ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ
щодо реформи літургійного календаря**

Всечеснішому духовенству та вірним
Української Католицької Єпархії Пресвятої Родини в Лондоні

Слава Ісусу Христу!

Дорогі сестри і браття в Христі,

На початку цього року (1-го – 2-го лютого 2023 р.) Архиєрейський Синод УГКЦ в Україні ухвалив історичне рішення щодо реформування літургійного календаря. Від коли Блаженніший Патріарх Святослав, Отець і Глава УГКЦ, оголосив про перехід на новий стиль для нерухомих свят з дотриманням чинної Пасхалії, мені почали надходити відгуки від нашого духовенства, вірних та громадських діячів. Без сумніву, переважна більшість тих, хто звертався до мене, просили, щоб перейти на григоріанський календар. Рівно ж, я вислухав і тих, хто виступає проти такої реформи літургійного календаря, і я дуже вдячний кожному, хто висловив свою думку з цього приводу. Я усвідомлюю, що нам потрібно вирішити: залишатися на юліанському календарі або переходити на григоріанський.

Рішення про запровадження реформи літургійного календаря в наших єпархіях за межами України є в компетенції єпархіяльного єпископа (кан. 191. §1, 199 §1 ККСЦ). Цим листом, я б хотів поділитися з вами деталями щодо декрету (Вих. № D020/2023), який я видав сьогодні стосовно реформи літургійного календаря в нашій єпархії.

6 лютого 2023 р. Департамент Інформації УГКЦ опублікував інтерв'ю (<https://www.youtube.com/watch?v=juYSepHWgZw&t=225s>) з Блаженнішим Святославом щодо оприлюдненої реформи літургійного календаря. Про це в інтерв'ю Блаженніший заявив: *«Я переконаний, що всі з цього переходу тільки зрадіють і, можливо, вдасться розв'язати старі вузлики, нав'язані різним баченням та чутливістю щодо календарного питання».*

У цьому ж інтерв'ю, розповідаючи про випробування, які зазнали перші українські емігранти, Блаженніший говорить про нашу єпархію так: *«В нас у світі є дві єпархії, які принципово не прийняли григоріанського календаря. Вони засновані нашою еміграцією після Другої світової війни в Англії та Австралії. Наша повоенна еміграція, яка виїхала, зокрема з Галичини, тоді привезла зі собою на поселення особливе наставлення щодо календарної реформи. Треба пригадати, що тоді, між Першою і Другою світовими війнами, наша свідомо патріотична*

аркуш 1 з 3

інтелігенція, аби зберегти українську ідентичність, свою окремішність від інших народів, з якими близько спілкувалася, сформулювала абсолютно інше гасло, ніж те, що ми сьогодні чуємо...»

Важливо визнати, що тут у Сполученому Королівстві, ми дбайливо та відповідально підтримували та берегли нашу мову, традиції та релігійні практики. Справді нам є чим пишатися. Знову ж, Блаженніший говорить безпосередньо до нас в цьому інтерв'ю звертаючи увагу: *«Більшість наших старокалендарних парафій сьогодні складаються з нової еміграції — українців, які недавно залишили Батьківщину... коли Україна почне рухатися вперед, думаю, всі ці упередження і страхи по трохи відходитимуть в минуле і в діаспорі. Хоча, очевидно, що в кожній єпархії кожен владики і священник має подбати, щоб громада, яка переходить на новий стиль, зберігала свою ідентичність, тотожність. Адже інтенсивність асиміляції — розчинення українців у тому великому морі чужинецького життя — дуже агресивна і потужна».*

Україна ніколи не була такою глобальною та єдиною, як сьогодні. Це означає, що до реформи літургійного календаря йдуть не тільки греко-католики в Україні та в усьому світі, але й наші православні брати і сестри в Україні. Його Блаженство подає інформацію та деякі спостереження щодо календарної реформи Православної Церкви та її вплив на її вірних у діаспорі: *«Наші православні брати теж вважали, що старий добрий юліанський календар є частиною їхньої православної ідентичності. Але бачимо, що і це не абсолют... Сьогодні відбуваються дуже цікаві процеси, і ми мусимо бути виваженими, вправними, мудрими, відважними. Тут дуже велика відповідальність єпископату — правильно очолити ці рухи. Люди цього очікують та потребують».*

Я хотів би повторити слова Його Блаженства, де він заохочує нас усіх, щоб ми рухалися вперед у реформі літургійного календаря: *«Особливо хочу звернутися до наших вірних, особливо до тих, хто трошки переляканий, відчувається не дуже впевнено: не біймося змін! Ми так хочемо, щоб наша Україна була інакшою. Ми кажемо, що вона має стати кращою, ніж була до війни. А це означає, що найперше повинні змінитися ми. Тому змінюймося! Зробімо цей крок у довірі до вашої Церкви-матері, зокрема коли йдеться про певні зміни в нашому літургійному церковному житті. Не біймося ставати інакшими, кращими, щоб ми, як християни, могли жити краще і втілювати нашу віру в сьогоднішній день: щоб не було так, що християни живуть у вимріяному нереалістичному замкнутому світі, і навіть їхні свята чи календарі відстали від життя, щоб ми були Церквою живою, сучасною, яка вміє вносити благодать Духа Святого в родинне, громадське, суспільне життя».*

Прийнявши нову реформу літургійного календаря, нам усім доведеться пристосуватися не лише у святкуванні, наприклад, Різдва, але й у наших особистих святкуваннях. Блаженніший Святослав пояснює, що це буде означати особисто для нього: *«Я розумію, що багато з нас прив'язані до певних свят, дат, які святкували за юліанським календарем. Наприклад, я був свячений на єпископа на Благовіщення — 7 квітня. Немає ради — тепер Благовіщення святкуватимемо 25 березня. Ця дата — 7 квітня — для мене завжди буде дуже дорогою. Але мої особисті емоції і прив'язання не повинні зупинити здорового розвитку нашої Церкви. Якщо ви носите ім'я Степан, то тепер святкуватимете іменини 27 грудня, а не 9 січня. Не переживайте, не бійтеся, відважтеся на цей крок! Будьмо готові навіть на певну жертву особистих релігійних стереотипів в ім'я оновлення нашого церковного життя. Бо війна — це час жертв. Наші захисники щодня жертвують найдорожчим — життям і здоров'ям — в ім'я оновленої, вільної, незалежної України. Тому і ми, як християни, зробімо щось для перемоги*

Батьківщини, перемоги над свідомістю, що ми не повинні озиратися на старі імперські стереотипи, а маємо рухатися відважно вперед. Робімо те, що відчуваємо правильним, добрим, що дає нову перспективу для життя і розвитку».

Блаженніший Святослав та всі наші владика в Україні разом із єпархіями та екзархатами переходять на новий стиль з 1-го вересня 2023 р. Українські Греко-Католицькі єпархії в Центральній та Західній Європі, а також Австралія, рівно ж, переходять на григоріанський календар. Південна Америка та багато єпархій у Північній Америці вже давно використовують григоріанський календар. Уважно заслухавши духовенство та вірних нашої єпархії, я прийняв рішення, що Українська Католицька Єпархія Пресвятої Родини в Лондоні з 1 вересня 2023 року Божого (початок Індикту, тобто Нового літургійного року) переходить на григоріанський календар.

У скорому часі ми надамо нашому духовенству та вірним календарі, які міститимуть літургійні зміни свят із відповідними читаннями для богослужінь. Наші священники матимуть важливу місію довести до відома та приготувати належним чином вірних до цієї зміни. Про цей важливий обов'язок, Блаженніший звертається до духовенства так: *«Дорогі отці, на ваші плечі сьогодні лягає великий обов'язок втілити рішення ваших єпископів у життя. Бо це ви маєте навчити наших людей відзначати свята по-новому. Це ви повинні зробити все, щоб зі зміною календаря не зникло жодне велике свято, зокрема одне із дванадцятих. Це ви тепер маєте невтомно нагадувати людям, коли святкувати Різдво Богородиці, Чесного і животворного Хреста, коли починається Різдвяний піст, Пилипівка, коли Різдво, Йорданські свята чи інші великі празники літургійного року. Хочу побажати всім нам, щоб ця реформа послужила для оживлення літургійного життя. Щоб можна було при тій нагоді ще раз людям донести правду вчення Церкви про ту чи ту подію з життя Христа, Богородиці, святих, які ми святкуємо як літургійне свято. Нехай ця літургійна календарна реформа стане нагодою для провітництва, навчання, катехизації».*

Я завершую цього пастирського листа у справі реформи літургійного календаря закликом нашого Патріарха: *«Усіх вас прошу: послухайте голосу вашої Церкви-матері! Нехай ця реформа принесе щедрі плоди, нехай буде світлом гарного майбутнього. Перше відчуття, коли я так делікатно анонсував це рішення серед студентства в Тернопільському медичному університеті, — це радість. Всі дуже зраділи! Я би хотів, щоб ми теж все це робили радісно. Не біймося! Всі ці фобії відкладімо у сторону і йдімо вперед разом. Бо це рішення Синоду — одностайний кроком вперед. Інколи, щоб щось зробити разом, кажемо: «Раз! Два! Три! ...» — і синхронно робимо крок вперед. Так само зробімо й тепер: «Раз! Два! Три!» — до нової календарної реформи!».*

Всіх вас я поручаю під покров Пресвятої Родини, нашого Господа і Спаси Ісуса Христа, Пресвятої Богородиці та святого і праведного Йосифа Обручника.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

† Кеннет

† КЕННЕТ

Єпископ Української Католицької Єпархії Пресвятої Родини в Лондоні

*Дано в Лондоні при катедральному Соборі Пресвятої Родини в екзилі,
9 червня 2023 року Божого в день св. свящ. Терапонта*

аркуш 3 з 3